

произнасяне до директора на ОДМВР – Пазарджик, който е отказал да предостави исканата информация. В мотивите към отказа са развити съображения, че исканата информация не е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, както и че имената на лицата, заемали посочените длъжности в посочения в заявлението период, представляват лични данни и се ползват със защита по ЗЗЛД. За да постанови съдебното си решение съдът приема, че исканата информация е обществена, а имената на лицата, които заемат публична длъжност не са свързани с неприкосновеност на личността и личния живот.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Фактическите установявания, описани в мотивите на обжалваното съдебно решение съответстват на събраните по делото доказателства, поради което решението е обосновано.

Неоснователно е твърдението на касационния жалбоподател, че не е налице индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 ал. 1 АПК, а уведомление до заявителя, че исканата информация не представлява обществена информация по смисъла на ЗДОИ. Съгласно чл. 21, ал. 1 АПК индивидуален административен акт е изрично волеизявление или изразено с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв. Разпоредбите на специалния ЗДОИ уреждат обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация. При анализа на законовите разпоредби се налага извода, че задълженият субект по чл. 3 от ЗДОИ дължи мотивирано писмено произнасяне по заявено искане за достъп, а съгласно чл. 38 в решението за отказ за предоставяне на обществена информация се посочват правното и фактическото основание за отказ по ЗДОИ, датата на приемане на решението и редът на неговото обжалване. Оспорваното решение има изискуемото съдържание, като в него не се посочва само срок на обжалване. Писмо № 312000-12047 от 13.11.2015 г. на директора на Областна дирекция на МВР (ОДМВР) - Пазарджик представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Правният спор е относно характера на исканата информация и дали представлява лични данни или обществена информация. Информацията за имената на лицата, които упражняват властнически правомощия и издават актове в качеството си на държавен орган, представлява официална обществена информация, която се събира, създава и съхранява по повод дейността на държавните органи и на техните администрации. Достъпът до тази информация е свободен, предвид чл. 13, ал. 1 и не е налице изключението по чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ. В подкрепа на това становище са мотивите към к.р.№ 4/ 26.03.2012 г. по к.д.№ 14/2011 г. на КС на РБ и решение от 08.11.2016 г. по дело MAGYAR HELSINKI BIZOTTSÉG против Унгария, жалба № 18030/2011 г. на Европейския съд по правата на човека.

Като е приел, че решение № 312000-12047 от 13.11.2015 г. на директора на Областна дирекция на МВР (ОДМВР) – Пазарджик, е материално незаконосъобразно и го отменил, съдът е постановил правилно решение. В същия смисъл решение №9074 от 11.07.2017 г. по адм.д.№ 4071/ 2016 г. по описа на ВАС, пето отделение, решение № 11784/ 3.11.2016 г. по адм.д.№ 7188/ 2016 г. по описа на ВАС, пето отделение. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Върховният

административен съд, пето отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 90/02.03.2016 г. по адм. дело № 894/2015 г. по описа на
Административен съд – Пазарджик.

Решението е окончателно.